

● КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ!

Фотоколлаж із сайту rbc.ua.

Спочатку лелека, а потім тато прилетіли з Туреччини.

Легендарний командир Калина вдруге став батьком

Про радісну подію читайте на с. 6

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Фото із сайту bbc.com.

Ольга із сином Богданом після його повернення.

Віддала сина росіянам і пошкодувала про це

Як українська мама повернула дитину з росії

Наприкінці березня до Балаклії, що на Харківщині, повернувся місцевий підліток Богдан Усик. Його зміна на морі – в таборі відпочинку на півдні рф – розтягнулася на понад пів року

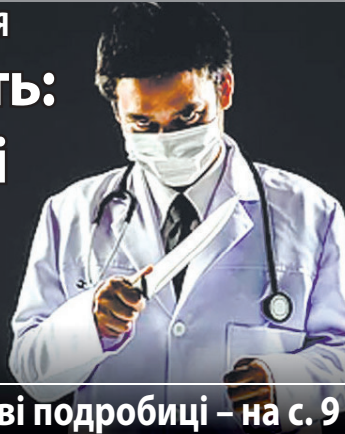
Зворушлива і повчальна історія – на с. 3–4

Фото із сайту youtube.com.

● У ГОЛОВІ НЕ ВКЛАДАЄТЬСЯ

Доктор Смерть: історія вбивці у білому халаті

Жахливі подробиці – на с. 9

Як карпатський знахар зцілює фронтовиків (с. 5)

Все буде Україна!

Цікава

ГАЗЕТА на вихідні

12 липня 2023 року №28 (291) Ціна 7 грн

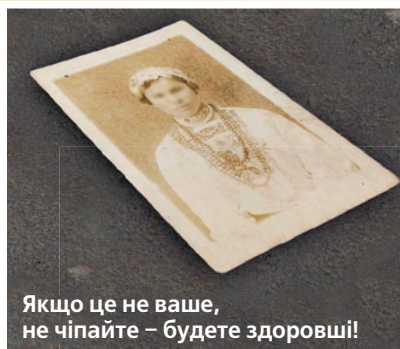

● НЕЙМОВІРНО!

Заберете чужі біди: 5 предметів, які ніколи не можна піднімати з землі

Мало хто з людей не стикався з ситуацією, коли, прогулюючись, випадково натрапляєш на цікаві предмети. Це можуть бути звичайні речі – фотографії або ключі, а також всякі незвичайні штуковини. Проте знайте: брати в руки із землі або трави можна далеко не всі речі, бо деякі з них заговорені на вроки

фотоколлаж із сайту volyn.com.ua.

Якщо це не ваше, не чіпайте – будете здоровші!

Як не стати жертвою чорної магії – читайте на с. 8

Фото – Instagram Alexei Ratmansky.

● НЕЗЛАМНІ

Воїн із Рівного, який на фронті втратив ноги, затанцював у театрі в США

Олександр Будько (на фото), який до того ніколи не танцював, 4 місяці тренувався виконувати під музику рухи на протезах

Урок неймовірної сили духу – на с. 6–7

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

На станції «Академік Вернадський» – температурний рекорд

Третього липня там було зафіксовано +8,7°C

Василь КІТ

Це найбільша максимальна температура в липні за всі роки спостережень, повідомив Національний антарктичний науковий центр. Попереднє найвище значення в липні становило +5,6°C (ще у 1965 році, тобто коли станція належала Великій Британії). «Важливо, що зараз в Антарктиці – зима, тож такий «плюсовий» рекорд, та ще й одразу на 3,1 градуса вищий, є дуже тривожним сигналом. До того ж липень тільки почався, і, можливо, до кінця місяця нас іще очікують нові погодні сюрпризи», – діляться побоюваннями науковці.

Показово, що за даними Національного центру прогнозування навколишнього середовища США, 3 липня загалом стало найспекотнішим днем на планеті за всю історію спостережень. Середня глобальна температура сягнула 17,01°C, перевершивши рекорд серпня 2016 року – 16,92°C.

Саакашвілі залишилось жити пів року

Якщо колишній президент Грузії і далі залишатиметься у в'язниці, він скоро помре

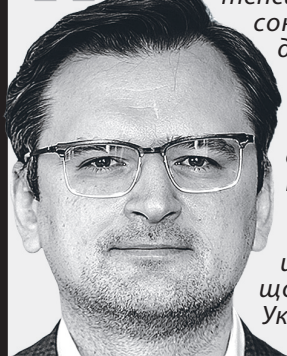
Микола ПАШКО

Лікарі кажуть, що йому залишилося 6–8 місяців, заявив його адвокат Шалва Хачапурідзе. І при цьому наголосив, що Саакашвілі був здоровим, коли його заарештували у Грузії, а зараз у нього 47 діагнозів, зокрема три хвороби невиліковні. Адвокат також нагадав, що спеціальна медична комісія, яку скликав грузинський омбудсмен, установила, що перебування Саакашвілі у в'язниці погіршує його стан. Проте уряд Грузії вважає, що Міхеїл все симулює...

● ПРЯМА МОВА

Дмитро КУЛЕБА, міністр закордонних справ України, про те, що після дискусії країни – члени НАТО погодилися зі скасуванням Плану дій щодо членства для України на шляху до вступу в Альянс:

«За підсумками саміту наш шлях до Альянсу точно стане коротшим. І це дуже важливий результат... Після інтенсивних обговорень союзники по НАТО досягли консенсусу щодо скасування ПДЧ на шляху України до членства в Альянсі. Бракує рішення, яке зробить цей шлях ще швидшим, – ясності щодо запрошення України до вступу.»

● РЕЗОНАНС

Фото із сайту 24tv.ua.

«Ми повернулися і далі будемо робити свою роботу. Ми військові, ми давали присягу».

Звільнені командири «Азову», яких привіз Зеленський, знову рвуться на передову

«Ми обов'язково своє слово ще скажемо в бою»

Василь РОГУЦЬКИЙ

8 липня Президент України повернувся з Туреччини разом із п'ятьма нашими Героями, керівниками захисту Маріуполя та «Азовсталі» – Денисом Прокопенком, Святославом Паламарем,

Сергієм Волинським, Олегом Хоменком та Денисом Шлегою.

Як відомо, ще 21 вересня 2022 року 200 українських захисників обміняли на кума путіна віктора медведчука, а командирів, які керували обороною «Азовсталі», – на 55 окупантів. Проте, згідно з домовленостями, командири увесь цей час перебували в Туреччині. Але 8 липня під час зустрічі з Володимиром Зеленським Реджеп Таїп Ердоган погодився їх повернути додому. Це, до речі,

викликало в російських пропагандистів істеріку і звинувачення турецького президента у зраді.

8 липня, у 500-й день війни, президентський кортеж разом із остаточно звільненими Героями прибув до Львова, де в центрі міста відбулась велелюдна спільна «Молитва за Україну».

Відповідаючи на запитан-

На уточнююче запитання, чи будуть вони повертатися на фронт, Прокопенко відповів: «Звісно. Для цього ми повернулися в Україну. Це наша найголовніша мета».

ня журналістів, командир «Азову» Денис Прокопенко на псевдо Редіс заявив, що вони знову хочуть піти на передову. «Я впевнений, що армія – це командна робота, і від сьогодні ми разом з вами продовжимо боротьбу, ми обов'язково своє слово ще скажемо в бою, – зазначив Прокопенко. – Найголовніше – що українська армія перехопила стратегічну ініціативу на лінії фронту і з кожним днем ми просуваємося вперед, знищуємо ворога, звільняємо тимчасово окуповані території».

На уточнююче запитання, чи будуть вони повертатися на фронт, Прокопенко відповів: «Звісно. Для цього ми повернулися в Україну. Це наша найголовніша мета».

У свою чергу, заступник командира «Азову» Святослав Паламар (Калина), описуючи їхнє перебування в

Туреччині, перефразував поезію Лесі Українки: «Ми паралітики з блискучими очима, душою сильні, волею слабкі. За спиною у нас ростуть орлині крила, але кайданками ми були прикуті до турецької землі». «Ми повернулися і далі будемо робити свою роботу. Ми військові, ми давали присягу», – наголосив Паламар.

● КОМУ ВІЙНА, А КОМУ...

Фірма Героя України продає пальне окупантам

Сімейний бізнес відомого спортсмена-стрибуна із жердиною Сергія Бубки продовжує діяти на окупованих територіях та постачає пальне російським загарбникам

Василь КІТ

Як повідомляє Bihus. Info, компанія «Монблан» була створена та зареєстрована у Донецьку ще до 2014 року. Окрім самого Сергія Бубки, власниками бізнесу значаться його рідний брат Василь та мати Валентина.

Після окупації Донецька компанія змінила юридичну адресу на Волноваху, яка в той час не була окупована. Але вже на початку 2023-го фірма «Монблан» з'явилася у

Фото із сайту sport.24tv.ua.

Вже на початку 2023-го фірма Сергія Бубки «Монблан» з'явилася у так званому «російському реєстрі юридичних осіб».

так званому «російському реєстрі юридичних осіб» і знову змінила юридичну адресу на Донецьк. Власниками компанії записані лише Сергій Бубка та його брат. Василь Бубка також значиться директором.

Журналісти виявили, зокрема, що компанія уклала контракти з так званим

«республіканским реабилитационным центром министерства здравоохранения «днр», «федеральным казенным учреждением», «центром по обеспечению деятельности казначейства россии», «республіканским казначейством «днр». На всіх контрактах з окупантами

стоїть підпис Василя Бубки як керівника компанії. Також у реєстраційних документах вказано, що він є громадянином рф. А Сергій Бубка в цих же документах значиться громадянином України.

НАША ДОВІДКА:

Сергій Бубка (59 років) – видатний український спортсмен, відомий у світі легкоатлет. 35-разовий рекордсмен світу зі стрибків із жердиною (підкорив із жердиною планку на висоті 6 м 15 см у приміщенні і 6 м 14 см – на стадіоні). Чемпіон Європи та світу, олімпійський чемпіон. З 2005-го по 2022-й очолював Національний олімпійський комітет. У 2001 році Бубка отримав звання Героя України. Був членом Партії регіонів.

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Фото із сайту bbc.com.

«Я його так рятувала, не росіянам віддавала, а в санаторій, на лікування!»

Віддала сина росіянам і пошкодувала про це

Продовження. Початок на с. 1

Святослав ХОМЕНКО, Ніна НАЗАРОВА, bbc.com

НАЙБІЛЬША ПОМИЛКА ЖИТТЯ

Богдан залишив Харківську область під час російської окупації 27 серпня 2022 року, якраз перед своїм днем народження. Його мама Ольга Усик думала, що три тижні на морі, подалі від війни, буде краще для хлопця, який дуже важко переживав обстріли. Вдома жінка залишилася із чотирирічною донькою та чоловіком. Тепер вважає цей вчинок найбільшою в житті помилкою.

Балаклію окупували 4 березня. росіяни неодноразово бомбили місто з літаків, постраждала і хата Усиків – вилетіла віконна рама, яку чоловік Сергій «зловив спиною», але діти залишилися цілими. Українська влада ніякої евакуації організувати не встигла, а «волонтери», як називає їх жінка, після окупації за вивезення однієї людини на вільну територію правили приблизно 200 доларів. До літа ця такса зростає втричі.

Життя в умовах окупації Ольга згадує з важким зітханням: «Грошей не було, роботи не було. Харчувалися картоплею, яку посадили на городі під обстрілами. Гуманітарку давали, але її не вистачало на сім'ю. Знаєте, як нам російська адміністрація казала? «Ми вам даємо гуманітарку не для того, щоб ви наїдалися, а щоб ви не померли».

... Головне питання, що в Україні ставлять

батькам, які відправили дітей до російських оздоровчих таборів, – як їм взагалі на думку спало віддати дитину в рф – в країну, яка напала на їхню державу, щодня вбиває їхніх співвітчизників? «Нехай засуджують. Чесно, я будь-кому рота заткну щодо цього. Ви тут не були, ви всього цього не бачили. Я в той момент вирішила, що так для Богдана буде краще. Я його так рятувала, не росіянам віддавала, а в санаторій, на лікування!» – емоційно каже жінка.

Українська влада ніякої евакуації організувати не встигла, а «волонтери», як називає їх жінка, після окупації за вивезення однієї людини на вільну територію правили приблизно 200 доларів. До літа ця такса зростає втричі.

За її словами, заявок на відправку дітей до росії було утричі більше, ніж місць, тож люди навіть сварились між собою, хто поїде...

За три дні автобуси прибули до дитячого табору «Медвежонок» біля Геленджика – саме з цим місцем у Богдана будуть пов'язані найяскравіші спогади про перебування в росії. «Було море. Були екскурсії, іноді навіть забагато – тільки прийшли, відпочили і знову кудись виводять. По зоопарку водили величезному. Сподобались ігри, квести, їх весь час організували», – згадує він. Зв'язок з батьками тримали через вожатих: вони роздавали дітям вай-фай з російських

сім-карток, а ті набирали Україну по вайберу.

Рівно за тиждень після Богданового від'їзду, 5 вересня, Ольга виїхала до центру Балаклії і стала свідком, як вона сама описувала пізніше, «прикольної картини»: росіяни та колаборанти тікали. 8 вересня до Балаклії увійшли українські війська.

З початку боїв за визволення Харківщини зв'язок з містами, які були під російською окупацією, зник, і протягом двох тижнів Богдан не знав, що відбувається з його родиною. Загалом подібним чином у таборах відпочинку в Краснодарському краї та анексованому Криму застрягли понад 2,5 тисячі українських дітей.

«Я НАПИСАВ ПРО БАЖАННЯ ПОВЕРНУТИСЯ ДОДОМУ»

На той момент дітям у «Медвежонку» вже організували шкільне навчання. Почувши, що її дитина ходить до російської школи, Ольга спеціально зателефонувала до адміністрації табору з вимогою: історію росії чи будь-які предмети, на яких розповідатимуть про «спеціальну воєнну операцію», її дитині не викладати.

Богдан каже, що викладали лише всевітню історію і цілеспрямовану ідеологічною обробкою українських дітей не займалися. В інших таборах, за свідченнями, було не так. Могли примушувати співати гімн росії, ображати і навіть бити.

Наприкінці вересня до дітей прибув губернатор Краснодарського краю Веніамін Кондратьєв, всім роздали білі аркуші паперу і запропонували написати свої побажання. Дехто попросив грошей чи нові телефони. «Я не просив допомоги. Я напи-

сав про бажання повернутися додому, от і все», – каже Богдан.

російська адміністрація погодилась віддати дітей тільки якщо за ними особисто приїде хтось із батьків. Це був довгий, дорогий (близько 800 доларів) і важкий шлях – через всю Україну, потім через білорусь або Литву з Латвією, а далі через пів росії на південь. Деякі матері так і зробили. Богдан згадує, що він дуже заздрило дітям, яких забирали додому. Але для багатьох балаклійських сімей вартість подорожі до Геленджика і назад була непідйомною. Не було таких грошей і в Ольги.

Закінчення історії – на с. 4

ТРИМАЙСЯ, КОЗАЧЕ!

Олег Сенцов отримав контузію

Відомий режисер та колишній політ'язень кремля записав відео, в якому розповів про взяття важливого рубежу та акубаротравму

щойно вийшли з бою – ті, хто залишився. Виконали завдання, взяли дуже важкий рубіж. Троє бійців мають осколкові поранення. У мене, напевне, контузія. Неважка».

Згодом під постом режисер написав: «Це було вчора. Сьогодні вже краще. В лікарні. Хлопці теж».

За словами Сенцова, він збирається повертатись на фронт після одужання, а відеоролик

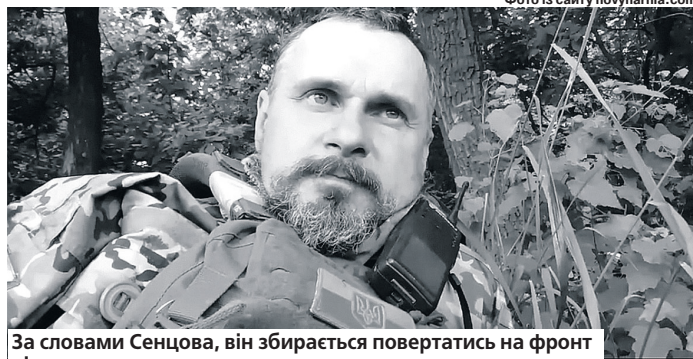

Фото із сайту novynarnia.com.

За словами Сенцова, він збирається повертатись на фронт після одужання.

записав, щоб уся Україна бачила, якою високою ціною дається

нашим захисникам звільнення кожного клаптика рідної землі.

Я ТАК ДУМАЮ!

Головне тепер – не перегризти горло одне одному

Друзі, ми ще не перемогли. Вчіться спілкуватися між собою

Олена БІЛОЗЕРСЬКА, журналістка, блогерка, боєць Української добровольчої армії

Один відомий політик після повномасштабного вторгнення пішов добровольцем у ЗСУ. Судячи з текстів, фото і відео, які він публікував, тривалий час перебував на найгарячіших ділянках фронту.

Інший військовий, мій давній знайомий, митець і патріот, людина бездоганної репутації в наших колах, яка з найгарячіших ділянок не вилазить з 2014-го, – пише про того першого, що той насправді не воює, а лише п'яриється. Я з ним не згодна, але в суперечку не вступаю, бо не маю доказів і, як зазвичай, не хочу ср*чів.

Трохи згодом я відвідую в лікарні пораненого побратима, одного з найближчих, були разом із 2014-го. І той, між іншим, розкаже мені, що воював разом із тим колишнім політиком – минулого літа кілька місяців просиділи на передовій в одних окопах. Враження той справив на мого побратима лише позитивні. І жодних підстав не вірити йому я не маю.

Я це до того, що люди бувають різні. З різними поглядами і різним бекграундом. І якщо хтось, приміром, був депутатом чи працював в уряді, це ще не означає, що він боягуз.

Якщо хтось знаходить час на комунікацію в інтернеті – це ще не означає, що, крім цього, він нічого не робить. (Скоріше за все, він просто вміє комунікувати легко й швидко, і це для нього настільки важливо, що займається цим замість чогось іншого – можливо, іноді навіть замість сну чи їжі. Там, де інші просто спілкуються між собою – цей мовчки строчить щось у мережі.)

Якщо хтось вам із якихось причин не подобається – це ще не означає, що він не здатен на подвиг.

Агов, друзі, ми ще не перемогли. Нам є на кого звертати справедливий гнів.

ДОКУРИВСЯ?

Кадиров усунувся від керівництва Чечнею

Його обов'язки виконує голова кабінету регіону Муслім Хучієв

Василь КІТ

«Шо конь, шо кобила»: і Кадиров, і Хучієв – боєць україноненавистниками.

Згідно з розпорядженням, що підписане Рамзаном Кадировим, він відпустив сам себе. «Відбуваю у щорічну оплачувану відпустку з 3 липня 2023 року», – йдеться у документі. На час своєї відсутності Кадиров делегував повноваження главі чеченського уряду Мусліму Хучієву. При цьому дата завершення відпустки у розпорядженні не зазначена.

Раніше у Чечні активно циркулювали чутки про стрімке погіршення стану здоров'я Рамзана Кадирова та про те, що він потерпає від серйозних проблем із нирками.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Фото Віолети КІРТОКИ.

Маленька дівчинка тепер отримала шанс на життя.

В Україні вперше пересадили серце 6-річній дівчинці

Донором для неї став 4-літній хлопчик, який загинув. Після трансплантації його мама захотіла послухати, як серденько б'ється в грудях іншої дитини

Лія ЛІС

«Операція пройшла гладко. Дівчинка (на фото) почувається добре», – розповів лікар-кардіохірург, директор Інституту серця МОЗ України Борис Тодуров. Саме він разом із командою лікарів Інституту провели трансплантацію.

Серце пересадили від загиблого 4-літнього хлопчика, повідомила журналістка медіапроєкту Front 18 Віолетта Кіртка. На це дала згоду його мама. Після трансплантації їй дозволили послухати, як воно б'ється в грудях іншої дитини.

«Оце і є для мене – смертю смерть подолав. Якою треба бути сміливою і сильною, аби дати дозвіл на пересадку серця, втрачаючи сина... І дати шанс жити іншій дитині, яка також гине. І врятувати її... Пересадку зробив Борис Тодуров. Який він фанат своєї справи! Зробити пересадку серця дитині – під час війни, коли росія вбиває наших дітей, а він їх рятує всіма можливими методами! Я पिшаюся страшенно. Бо ця операція показує рівень країни, можливість її розвитку та прагнення рятувати своїх громадян», – додала Віолетта Кіртка.

4 людини загинули через небезпечний тренд у TikTok

Молоді люди стрибали з човнів, що мчали на високій швидкості, аби поділитися відеокдрами в соціальних мережах

Ліана ВОГОНЬ

За останній час у США мода на такі трюки призвела до того, що багато людей ламали собі шиї, коли на великій швидкості ударялися об воду і тонули. Капітан Джим Денніс із рятувального загону в штаті Алабама, зокрема, сказав: «За пів року у нас було чотири випадки утоплення, яких можна було легко уникнути. Вони спричинені TikTok. Це коли ви у човні, що мчить на високій швидкості, і падаєте з борту – не пірнаєте, а просто нахиляєтеся у воду».

На жаль, ніхто з людей, які так «стрибають» у воду, не задумується, що при великій швидкості човна такий спосіб падіння може мати той самий ефект, ніби вони ударяються об бетон.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Віддала сина росіянам і пошкодувала про це

Закінчення. Початок на с. 1, 3

Святослав ХОМЕНКО, Ніна НАЗАРОВА, bbc.com

На зиму українських дітей перевезли до санаторію в Єйськ. Богдан згадує: з кожним днем він дедалі сильніше сумував за домом. Після шкільних занять лягав на своє ліжко і вбивав час за відеоіграми та переглядом роликів. «Лежав і думав: що я тут забув? Навіщо я сюди приїхав? Або от прокидаюсь і думаю: хто я?» – розповідає Богдан.

А Ользі тим часом відключили в хаті за несплату газ. Тож вона вирішила, що назбирає грошей і поїде за сином уже навесні, як потеплішає. Але коли пішла чутка, що дітей, яких не заберуть батьки, відправлять в дитячі будинки, Ольга вирішила не відкладати поїздки. Взняла всі заощадження, які мала, до того ж пощастило, що чоловікові, який поїхав працювати електриком на Захід України, видали авансом кошти, і вирушила в дорогу.

«Я ДУМАЛА – НЕ ВИЖИВУ»

Харківська маршрутка зупинилася на естонсько-російському кордоні о 4-й годині ранку 26 січня 2023 року. Всіх пасажирів по черзі допитували

Фото із сайту bbc.com.

«Перші два дні тільки ходила і дивилася на нього».

співробітники фсб – питали про ставлення до російських військ, де стоять українські війська, чи були раді «визволенню». Але шоком стало, коли вийшов якийсь співробітник і оголосив, що Ольгу в росію не впускають, адже у 2018 році їй поставили депортацію, коли вона там була

Просто з кордону Ольга зателефонувала Богданові: він чекав на неї, відстежував її шлях по карті, кілька разів питав, чи довго ще залишилося їхати. Те, що маму не пустили в росію, стало для нього шоком.

«ВОНИ МЕНЕ НЕ ВПІЗНАЛИ!»

Повернувшись до України, Ольга Усик підійшла до розв'язання проблеми з іншого боку. Вона написала звернення з докладним описом своєї ситуації в апарат уповноваженої з прав дитини в російській федерації Марії Львової-Белової (саме щодо неї та путіна суд в Гаазі видав ордер на арешт за депортацію дітей). Невдовзі звідти зателефонували й уточнили, чи справді вона хоче забрати дитину. «Я говорю: звичайно, хочу», – каже Ольга. До вирішення питання підключився український благодійний фонд

«У якій би ж*пі не була Україна, я краще буду тут вигрібати. Щоб була росія тут – не хочу...»

на заробітках і забула продовжити реєстрацію. «Я думала – не виживу, – згадує свої емоції Ольга. – Я просила, і плакала, і лялася, і скандалила. А що толку? Стоїть це чмо в окулярах і каже: «Мені все одно, у мене інструкція».

● РЕЗОНАНС

Прямо зі стін парламенту допомагала ухилянтам тікати?

Детективи НАБУ схопили на гарячому помічника народного депутата від партії «Слуга народу» Людмили Марченко (на фото) під час отримання неправомірної вигоди у 3500 доларів. Хабар помічник узяв за оформлення чоловікові дозволу на перетин державного кордону як волонтеру за системою «Шлях»

Фото із сайту umoloda.kyiv.ua.

«Нардепка вагітна та має народжувати за два тижні».

Василь КІТ

Вирішується питання висунення підозри та затримання і самої «слуги народу» Людмили Марченко, у неї вдома на Тернопільщині провели обшук. Проте, як відомо,

закон про зняття депутатської недоторканості прийнятий з обмеженнями, і навіть за наявності доказів проти народного депутата слідчі змушені чекати на спеціальний дозвіл від вищого керівництва. На час здачі газети до друку інформації про висунення підозри Людмилі Мар-

ченко не було. Експарламентар Ігор Мосійчук сумнівається, що це станеться, адже «нардепка вагітна та має народжувати за два тижні».

Як пише НАБУ, наразі «перевіряється можлива причетність народної обранниці до вчинення злочину». «За даними слідства,

«СОС Дитячі містечка Україна». За словами його програмної директорки Дар'ї Касьянової, вони допомогли повернути з росії 85 наших дітей, і лише у випадку з Богданом Усиком росія дозволила забрати його за довіреністю. Касьянова пов'язує це з тим, що сам хлопчик уже відчайдушно просив повернути його додому.

...Богдан з радісною усмішкою згадує, як повертався поїздом до рідного міста. «Я дивлюся – вже Балаклія. Чекаю в черзі, вистрибую – і бачу маму з бабусею! Вони мене не впізнали! Я перестрибую сходи, перестрибую кілька людей – весело було! І мама мене тільки після цього впізнала. Тому що, уявіть собі, підходить людина й обіймається», – згадує він.

«Вилазить такий смішний, худючий. Ніби як дитина, ніби як дорослий. Розплакалися, забрали його, додому привезли, – ледве стримує сльози Ольга, згадуючи ту зустріч. – Мене досі не відпустило. Перші два дні тільки ходила і дивилася на нього», – додала вона.

За кілька днів до приїзду Богдана Усика переїхали до іншого будинку: їхній знайомий, який вирішив виїхати з Балаклії, поступився їм своєю хатою за символічну плату. Вона світліша і просторіша, в ній немає вибитих і замурованих вікон.

«Раніше я казала, що мені все одно, росія чи Україна – аби не чіпали, аби тиша була. Зараз я хочу, щоб була Україна і тиша, – каже Ольга Усик. – У якій би ж*пі не була Україна, я краще буду тут вигрібати. Щоб була росія тут – не хочу... Вони тут не потрібні. Їм не потрібні люди, їм потрібні тільки землі».

група осіб систематично отримували неправомірну вигоду за включення через обласні військові адміністрації в інформаційну систему «Шлях» відомостей, які надають право на перетин кордону», – уточнили детективи НАБУ.

КОМЕНТАР

Юрій БУТУСОВ, журналіст, головний редактор видання «Цензор.НЕТ»:

«Будемо чекати на найближче судове засідання, і будемо чекати на реакцію влади, Президента, керівництва фракції та партії «Слуга народу», санкцію Генерального прокурора на затримання Марченко. Влада має сказати своє слово, адже використовує повноваження «слуг народу» для ухиляння від мобілізації – це особливо цинічний злочин, який має отримати і моральний осуд».

● ХТО ДО НАС ІЗ МЕЧЕМ ПРИЙДЕ...

Фотоколлаж із сайту obozrevatel.com.

ДИВІЗІОН ЗРК PATRIOT

Босць Євген – один із тих наших захисників, хто завдяки батареї Patriot відправив москалів у пекло...

Як Patriot збив три російські гелікоптери і два літаки

13 травня у Брянській області рф майже одночасно впали три російські військові гелікоптери Mi-8 та винищувачі Су-34 і Су-35 – екіпажі загинули

Василина СМЕТАНА

За словами речника Повітряних сил ЗСУ Юрія Ігната, тоді ця ударна група рф летіла здійснювати чергове бомбардування керованими авіабомбами на українські населені пункти на півночі. Але традиційно ЗСУ прямо не взяли на себе відповідальності за цю суператаку.

Аж ось 3 липня, у День військ протиповітряної оборони України, з'явилось відео, на якому бійці розповідають про успішний захист неба над Україною від російських ракет і дронів. За спиною воїна видно частину системи ЗРК Patriot, на якій позначено всі знищені цілі. Там є і ці три вертольоти та два літаки, під ними стоїть дата – 13 травня. Так наші ЗСУ «проговорились», що це саме вони влаштували «чорний день» для російської авіації.

● АРТФРОНТ

Рядовий Хливнюк тепер б'є москалів із дронів

Український музикант, соліст гурту «Бумбокс», який заспівав «Ой у лузі червона калина», показав фото з фронту

Василь КІТ

Ще на початку повномасштабного вторгнення Андрій Хливнюк вступив

до підрозділу «Софія» патрульної поліції України. Воїн виконує бойові завдання та здійснює гуманітарні місії. Саме з легкої руки Андрія рік тому світ заспівав українську пісню «Ой у лузі червона калина».

На новому знімку, поширеному в соцмережі, музикант постав усміхнений у військовій формі та амуніції. «16 місяців перегонів за існування

Це найрезультативніша засідка на російську авіацію з 1970 року, коли під час засідки в ході операції «Рімон-20» ізраїльська авіація знищила одразу чотири радянські винищувачі.

ВІЙСЬКОВИЙ ЖУРНАЛІСТ ЮРІЙ БУТУСОВ ВВАЖАЄ ЦЮ ОПЕРАЦІЮ УНІКАЛЬНОЮ. І ОСЬ ЙОГО ПОЯСНЕННЯ ЧОМУ:

1. Вперше атаковані повітряні цілі глибоко над територією рф – до 80 км від державного кордону.

2. Вперше діями на випередження знищена уся російська бойова група, яка не встигла навіть наблизитись до об'єкта атаки. Ворог зазнав великих втрат.

3. Батарея Patriot – пріоритетна ціль для російської розвідки. Дії біля кордону, де ворог має значну перевагу у повітрі, були можливі тільки раптові, із засідки, це мак-

симальний ризик. Тому швидкий прихований вихід на вогневу позицію та швидкий відхід Patriot – це вищий рівень якості управління та дій особового складу батареї.

4. Радіоелектронна розвідка та управління ППО в цій операції показали свою високу професійність. Вмикати радар управління вогнем Patriot можливо було тільки в останній момент і тільки для гарантованого ураження, тобто організувавши спостереження іншими засобами. Інакше російська розвідка визначить позиції радарів зенітно-ракетної системи, сповістить літаки та гелікоптери у цьому районі і скорегує ракетні удари по району розміщення радарів. Тому лише у найбільш необхідний момент Patriot увімкнувся і миттєво відпрацював по всіх наявних цілях.

«Це найрезультативніша атака батареї Patriot з часів створення цієї зенітно-ракетної системи, – підсумовує Бутусов. – І це найрезультативніша засідка на російську авіацію з 1970 року, коли під час засідки в ході операції «Рімон-20» ізраїльська авіація знищила одразу чотири радянські винищувачі.»

Фото – Instagram Андрія ХЛИВНЮКА.

«А ми тую червону калину підійmemo...»

Української нації і Держави! Честь знати Справжніх! Вічна пам'ять полеглим за майбутнє дітей у європейській сім'ї гідних

людей! Рядовий Хливнюк Андрій Володимирович», – підписав він фото.

Наприкінці осені артист розповідав, чим займається на війні. Певний час він ніс службу у Краматорську, частина хлопців з його підрозділу – у Бахмуті. Співак з іншими патрульними евакуював людей із міст, де йдуть бойові дії. Зараз Андрій Хливнюк виконує бойові завдання. Він оператор бойового ударного дрона, займається аеророзвідкою і ударними місіями.

● ПЕРЕМОГА КУЄТЬСЯ І В ТИЛУ!

Карпатський знахар зцілює фронтовиків

Фото із сайту wz.lviv.ua.

Ці помічні мазі пан Ігор спеціально виготовляє для воїнів ЗСУ.

В основі його саморобних мазей – живиця. За цим прадідівським рецептом лікували солдатів у Першу світову

Іван ФАРИОН, wz.lviv.ua

Пан Ігор надсилав власноруч виготовлені ліки-мазі нашим бійцям безплатно. Каже, що вони добре загоюють рани, проганяють застуди та інші болячки, даючи змогу швидше повернутися у стрій. Чоловік вважає це своїм внеском у майбутню Перемогу.

– Рецепт цієї мазі колись передав мені старий знахар зі села Тухлі, – розповів Ігор Коселович кореспондентові «Високого замку». – Звали його, здається, Петром, але я кликав його не по імені, а так, як у нас заведено, – на нашом, вуйком. У Першу світову його, малого хлопця, брали на гору Маківку, де воювали січові стрільці, щоб допомагав робити ліки для вояків. Там і навчився цієї справи. Його тато теж був цілителем. Нанашко розповідав мені, а я записав багато рецептів всяких мазей. Але не виготовляв їх, бо у ті часи люди від народних способів лікування все більше почали переходити до аптечних ліків. Зошит із тими записами я закинув на стрих. Минув час, знайшов їх і взявся за справу наших попередників. Дав спробувати виготовлених мазей одному, другому, третьому – допомогло. В однієї жінки з Оряя починалася гангрена, не заживала рана. Лікарі відпустили додому, сказали, що медицина в її випадку безсила, потрібна ампутація. Та жінка скористалася моєю маззю – і за десять днів її рана загоїлася...

Знахар каже, його саморобні ліки добре діють на гнійні рани, порізи, подрапини, тріщини на руках, ногах, грибкові ураження ніг, виразки і гнійники на шкірі. А

ще, за його словами, проганяють нежить, застуду, герпес на губах, ангіну, грип, запалення легень, невралгію, біль у суглобах, відновлюють пошкоджені тканини тіла, дезінфікують рани, пригнічують бактерії і віруси.

Серед інших допомагають ці мазі нашим воїнам на передовій. Карпатські презенти перевищили всі їхні сподівання. Задоволені хлопці через сільраду надіслали карпатському добродійникові грамоту-подяку. Один із бійців з позивним Джон Картер розповів:

– Можу вас запевнити: у цих мазях – жива сила природи, яка ставить поранених побратимів на ноги. Я переправляв їх у госпіталі Дніпра, Запоріжжя, Кропивницького, Києва, а також у бойові групи «на передок» – всюди ними задоволені. Мазь живична швидко затиє рани. Окопна мазь більше допомагає хворим суглобам, знімає біль і прискорює лікування у випадках переломів. А ялицева олія від пана Ігоря дуже допомагає від застудних захворювань.

Запитуюмо у травознавця, з чого саме готує свої «живі ліки». Відповідь була дещо несподіваною:

– Мазі (вони мають приємний «кульбабовий» колір) виготовляю на основі живиці, смол хвойних дерев, а також продуктів бджільництва. Сировину їду збирати рано-вранці, а повертаюся пізно ввечері. Про решту натуральних складників, перепрошую, не скажу. Свої знання і силу кожний знахар передає лише знахареві. Так само, як будь-який майстер-будівельник секрети відкриває лише послідовникам. І я не розголошуватиму свій секрет, бо це було б рівноцінно передачі паролля до свого акаунту у соцмережах...

Пан Ігор виготовляє і безплатно передає на фронт свої помічні мазі. Щотижня надсилав їх у пляшечках до двох літрів. Чергову свою посилку відправить у найближчий четвер.

Підпишіть на наш Telegram-канал Volyn nova

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ!

Квітославу вони замовили з неба у Туреччині.

Легендарний командир Калина вдруге став батьком

У родині українського військового, заступника командира «Азову» Святослава Паламаря (Калини) та його дружини Антоніни з'явилося поповнення. Це сталося рівно за тиждень до його повернення на Батьківщину

Таким – із бородою – Калину всі запам'ятали під час оборони «Азовсталі».

дружина азовця Антоніна. Вона каже, що Калина дуже щасливий.

ГЕРОЯ ОБМІНЯЛИ НА КУМА ПУТІНА
40-річний Святослав Паламар родом із Миколаєва Львівської об-

ласті. Він навчався у Львівському торговельно-економічному університеті. Закінчив його після академічних відпустки, яку брав, щоб служити в армії. Працював комерційним директором на підприємстві.

9 липня 2023 року після переговорів із Ердоганом Володимир Зеленський повернув в Україну командирів «Азову».

Брав участь і в Помаранчевій революції, і в Революції гідності. Під час останньої вже розумів, що війна – неминуха. Відтак чоловік вирішив вступити в добровільче формування. Там і отримав свій позивний – Калина.

Святослав воював на Маріупольському напрямку, нагороджений відзнаками командувача Нацгвардії «За доблесну службу» та «За оборону Маріуполя» і державною нагородою – медаллю «За військову службу Україні». Орден Данила Галицького Паламар був удостоєний, коли «Азов» уже перебував у катакомбах «Азовсталі» – 17 квітня 2022 року.

21 вересня 2022-го в результаті обміну полоненими з російських застінків загалом вдалося повернути 215 захисників України, серед них був і Святослав Паламар. Операція зі звільнення мала три складові – обмін українців на кума володимира путіна віктора медведчука, звільнення 5 командирів за сприяння президента Туреччини Реджепа Таїпа Ердогана та звільнення 10 іноземців, які воювали за Україну.

1 жовтня 2022 року Калина отримав звання Героя України з врученням ордена «Золота Зірка». 9 липня 2023 року після переговорів із Ердоганом Володимир Зеленський повернув в Україну 5 командирів «Азову» – Дениса Прокопенка, Сергія Волинського, Олега Хоменка, Дениса Шлегу і Святослава Паламаря.

«Тато був проти, дуже проти. Він навіть зараз каже: «Мала би нормальне собі життя», – зізналась артистка. Вона пояснила, що для її тата це «занадто все стресово».

«Він, коли бачить якісь новини чи мій виступ, тікає з хати. Досі. Якщо чесно, він не був на моєму концерті за всю мою кар'єру», – поділилась Тіна. Коли артистка розповідала про це, то розплакалась. Вона уточнила, що тато не дивиться її виступи наживо, але переглядає записи. Йому потрібно знати, що все пройшло добре, тоді він спокійно може переглядати концерт доньки.

НАЧИСТОТУ

Кароль зізналася, що тато не був на жодному її концерті

Відома українська артистка розповіла, що у розвитку музичної кар'єри її із самого дитинства підтримувала мама, а батько не схвалював її мрії співати

Батько зіркової співачки – 65-літній Григорій Ліберман – під час війни не захотів виїжджати з України і вступив до лав територіальної оборони Києва.

НЕЗЛАМНІ
У фіналі постановки всі заспівали Гімн України

Василь КІТ

26-річний Олександр Будько з Рівного до війни навчався на графічного дизайнера і працював баристою в Києві. Після повномасштабного вторгнення росії вирішив іти на фронт. Під час визволення Харківщини втратив обидві ноги. Днями Олександр виступив у театрі в Каліфорнії. Відомо, що Герой вирушив до США на протезування після лікування в Україні.

Боець із позивним Терен вийшов на сцену наприкінці останньої постановки «Жизель» у Каліфорнійському театрі (Олександр Будько, який до того ніколи не танцював, тренувався 4 місяці виконувати рухи на протезах). Боець станцював з артистами балету The United Ukrainian Ballet, який створений у Нідерландах з танцівників-біженців з України. У фіналі постановки його підняли на руки. Після цього всі актори, тримаючи в руках великі синьо-жовті прапори, заспівали Гімн України.

У залі за дійством спостерігали три тисячі глядачів. Усі вони гучними оплесками, а багато хто і сльозами зустрічали Героя Укра-

Воїн із Рівного, який на фронті втратив ноги, затанцював у театрі в США

«Наші «крила» (ноги/руки) відростають – і ми летимо знову... до нових висот».

їні на сцені театру. «Важко стримати сльози. Потім ми всі співали Гімн. Гроші від продажу квитків будуть спрямовані на гуманітарну допомогу Україні», – поділився враженнями від побаченого американський соліст балету Олексій Ратманський.

У листі до самого себе боець зазначив: упевнився, що людина не має меж. Він довів, що кров, якою зросив землю, дала йому крила. «Я тут, бо хочу танцювати, хочу «літати». Показати, що з

втрату будь-чого ви знаходите щось інше, набуваєте нові сенси та місії. Мені здається, знайшов один із них, саме тому я тут, готуюся і репетирую для виходу на велику сцену в той час, поки мою країну щодня бомбить росія, гинуть і калічаються невинні люди, діти, які теж будуть в пошуку нових сенсів. Ми тут, щоб засвідчити собою наслідки російської агресії, щоб цивілізований світ бачив, що все це не лише в інтернеті, це наша реальність. Та попри все я, ми (!) не здаємося. Наші «крила» (ноги/руки) відростають – і ми летимо знову... до нових висот», – написав воїн.

У The United Ukrainian Ballet зазначили, що вистава збрала повний аншлаґ – 3000 глядачів. Артистам вдалося зібрати кошти на гуманітарну допомогу Україні.

Танець на протезах вразив усіх!

ГЕРОІНЯ З СУСІДНЬОЇ ВУЛИЦІ

Мати трьох дітей записалась медиком у Територіальну оборону

Вона служить в одному з батальйонів Харківської окремої бригади ТрО

Оксана ІВАНЕЦЬ,
кореспондент АрміяInform

Вікторія на псевдо Сова – мати трьох дітей віком від 9 до 12 років. Хоча і має освіту медичної сестри, до широкомасштабного вторгнення служила в поліції. Щойно москвити пішли великою війною на Україну, жінка евакуювала дітей, а тоді відразу приєдналась до лав тероборонців. Наразі вона обіймає посаду бойового медика.

– По-іншому я не могла... Відчуваю, що так треба! Знаю, що мій обов'язок – бути тут, на передовій, і допомагати побратимам виборювати наше право на життя, – ділиться військовослужбовиця.

Вона розповідає, що в ухваленні складного рішення – залишитися з родиною чи боронити Україну, важливим чинником для неї стало і те, що її підтримала мати, яка свого часу також брала участь у бойових діях – теж як медик.

– Мама сказала, що розуміє мене... У нашій родині всі жінки воїничиці! І благословлю своїх дітей на цей шлях, якщо вони виявлять

«У нашій родині всі жінки воїничиці!».

бажання одягти український однострій. Але все ж такі сподівались, що саме моє покоління знищить останнього москаля, а нашим дітям залишиться лише слухати розповіді про славетні подвиги і мужність українських воїнів та пишатися ними!

До обов'язків бойового медика входить надавати допомогу побратимам у разі захворювань, направляти їх на лікування до медичних закладів та на реабілітацію. Але в зоні бойових дій, як це було під Бахмутом, що на Донеччині, Сова часто особисто брала участь в евакуації

поранених – з уламками від снарядів у тілах, ампутаціями кінцівок, різноманітними травмами...

– Моя посада, на жаль, не передбачає якихось позитивних моментів – це суцільний біль: як мій – душевний, так і моїх побратимів – через поранене тіло. Але в пам'яті частіше закарбовуються миті, коли люди дякують за врятоване життя – і військовослужбовці, і цивільні, яким я надавала допомогу. Їхні погляди, їхні очі назавжди залишаються в серці! Коли буває тяжко на душі, згадую хлопця, який зазнав дуже складного поранення, але

попри це зберігав почуття гумору – ми над ним плачемо через його рани, а він намагався жартувати та втішав нас: «Все добре!». Ми і досі з ним спілкуємося – знаєте, він зміг зберегти свою життєрадісність і прагнення до життя, незважаючи на біль, який відчув... Саме такі речі мотивують працювати й надалі!

Коли буває тяжко на душі, згадую хлопця, який зазнав дуже складного поранення, але попри це зберігав почуття гумору – ми над ним плачемо через його рани, а він намагався жартувати та втішав нас: «Все добре!».

Як і всі українці, Сова мріє про Перемогу над російськими окупантами. Каже, що для парадну на честь Перемоги в шафі вже приготовлений комплект однострою.

– Мрію, що в той день ми пройдемося маршем вулицями звільнених українських міст, а потім будемо обійматися одне з одним. Мрію, як обійму своїх дітей і вже не розстануся з ними! Вірю, це станеться вже незабаром!

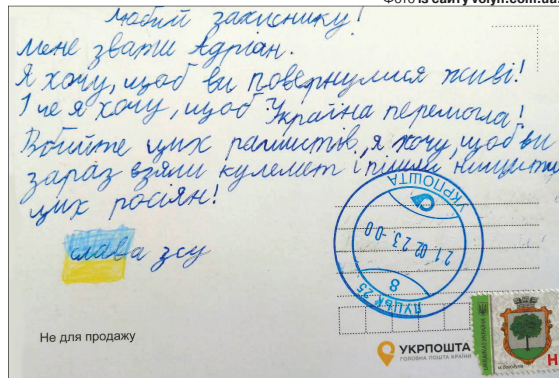
СЛОВО – ЗБРОЯ!

«Я хочу, щоб ви зараз взяли кулемет і пішли нищити цих росіян»

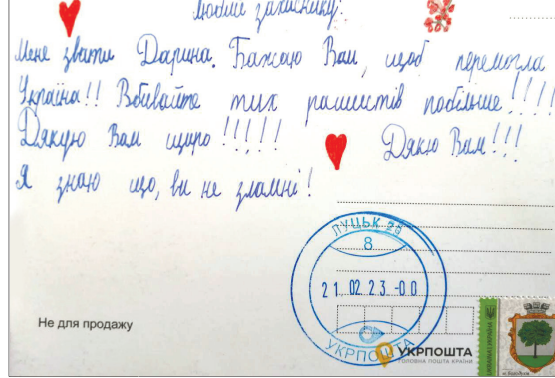
Школярі пишуть зворушливі листівки для військових

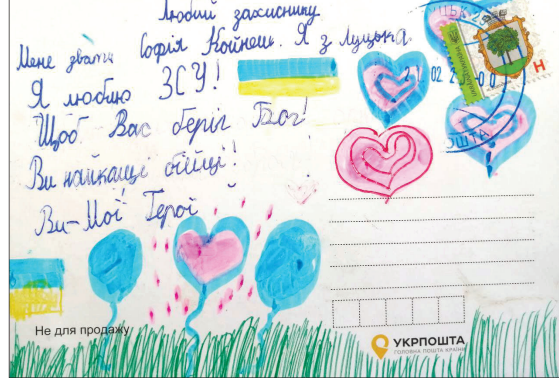
Не для продажу

Не для продажу

Не для продажу

Не для продажу

Ірина ПРИХОДЬКО

Щоразу, коли я дивилася чи читала репортаж із фронту, зауважувала, як наші мужні захисники радіють дитячим малюнкам чи листівкам. Наскільки сильно енергетику вони мають, переконалась сама, коли працівниця Укрпошти принесла в редакцію листівки, написані дівчатками і хлопчиками в ході акції під назвою «Далеко, щоб руками – обійміть листами», аби передати солдатам. «Бережіть себе і швидше повертайтеся додому» – з такими словами звертаються українські школярі до військових.

Ось одне зі зворушливих послань: «Мене звали Дмитро. Я вас дуже люблю! Дякую вам, що в нас є світло, тепло та багато іншого. Ви дуже хоробрі, мудрі, відважні! Я хочу миру, щоб нарешті закінчилась війна...».

Дівчинка Даринка висловила неймовірно вдячність солдатам: «Любий захиснику! Бажаю вам, щоб якнайшвидше перемогла Україна. Вбивайте тих рашистів побільше. Дякую вам щиро! Дякую, дякую! Я знаю, що ви незламні!».

Ще один чуттєвий лист – від Софійки: «Любі захисники! Вбивай-

Дякую, що нас обороняєте. Побийте цих рашистів якнайбільше! Україна переможе, все буде Україна!

те тих рашистів! Ми вас дуже любимо. Ви – наш захист. Повертайтеся швидше додому. Ви найкращі! Ви – наші Герої. Україна переможе!»

Неймовірно щирі слова від Платона: «Я вас дуже люблю і поважаю. Нам не страшно, тому що у нас є такі захисники, як ви. Скоро буде Перемога, я вірю. Ми за вас молимося і дуже переживаємо. Я знаю, на фронті страшно, але ви маєте триматися, адже ви наші любі захисники. Ми вас любимо.»

Від слів Владочки на очі навертаються сльози: «Я клянусь, кожної ночі за вас молюся. Ви для мене – супергерої. Я знаю, що у вас є багато сил. Ви незламні. Ми вас любимо і не забуваємо. Все буде Україна!»

Емоції Адріана і Кирила зашкалюють, найбільше їхнє бажання – смерть москалів: «Я хочу, щоб

ви повернулися живі! І ще я хочу, щоб Україна перемогла! Вбийте цих рашистів, я хочу, щоб ви зараз взяли кулемет і пішли нищити цих росіян! Слава ЗСУ!», «Дякую, що нас обороняєте. Побийте цих рашистів якнайбільше! Україна переможе, все буде Україна!»

Дивовижно красивий лист: «Любий захиснику! Мене звали Олександра. Женіть ворогів з нашої землі. І вірю в ЗСУ! Повертайтеся додому, де вас чекають ваші рідні. Я пишуся вами. Хай вас березуть ангели-охоронці.»

«Ви – наші янголи», «Молюся за вас кожної ночі», «Ви – наш захист», «Повертайтеся живими», «Нехай вас оберігає Бог» – скільки тепла, щирості, вдячності в цих дитячих словах. І водночас – сильної підтримки та мотивації для бійців. Переконані: листівки, адресовані на фронт, дійсно допомагають підняти бойовий дух наших Героїв. Адже вони – як подих домашнього тепла для військових, тільки зігрівають словами...

Тож поспішаю у найближчий волонтерський центр «Старе місто», щоб якомога швидше передати ці сповнені неймовірно енергетикою любові послання на передову. Слава Україні!

Ц Передплатні індекси «Цікавої газети на вихідні»: 60304, 60306 (для волинян), 60312 (для рівнян), 60307 (для читачів інших областей).

● НЕЙМОВІРНО!

Заберете чужі біди: 5 предметів, які ніколи не можна піднімати з землі

Закінчення. Початок на с. 1

Христина КАЩАВЦЕВА

Буває так, що ваша знахідка – результат неувважності іншої людини. Вона просто в поспіху впустила потрібну річ із кишені або сумки, не помітивши цього. Але іноді предмет, що лежить на асфальті або в траві, – заговорений на пристрій (вроки). Маги і чаклуни таким чином «знімають» його з людини, переводячи на предмет. І той, хто його бере в руки, цей пристрій забирає собі.

Для того, щоб уберегти своє здоров'я і щастя, не піднімайте:

- ☒ **ключі** – відкривають портал з негативною енергетикою і пускають її у ваше життя;
- ☒ **гроші** – обрізають для вас шляхи до фінансового благополуччя;
- ☒ **релігійну атрибутику** – накликає на вас біди і хвороби, тому що предмет охороняє тільки свого господаря, а для іншої людини працює навпаки;
- ☒ **дзеркало** – відображає все погане, що є у вашому житті, і примножує його;
- ☒ **фотографії** – переносять на вас негатив, який призначений людині на фото.

Також езотерики не рекомендують піднімати будь-які порожні предмети – коробки, глечики, чашки. Якщо ви не дослухаєтеся поради, ваше життя буде таким же порожнім, нецікавим і нудним.

Фото із сайту elcomercio.com.

Фото із сайту ua.depositphotos.com.

Деякі із цих речей можуть бути заговорені «на погане».

Крім заборони на дотик до купюр, багато чаклунів не радять брати в руки і монетки. По-перше, дрібні гроші символізують дрібні неприємності, сльози і сварки. Піднімаючи їх, ви притягуєте до себе ситуації, які призво-

брати в руки монетки не варто, інакше можна стати жертвою чорної магії.

Що таке пристрій?

Присрпim – хвороба, викликана чимсь злим поглядом (рідше словами чи діями).

Езотерики не рекомендують піднімати будь-які порожні предмети – коробки, глечики, чашки. Якщо ви не послухаєтеся поради, ваше життя буде таким же порожнім, нецікавим і нудним.

дять до подібних наслідків. По-друге, дуже часто дрібниці заговорюють, знімаючи пристрій, а потім розкидають на вулиці. Саме тому

Інші назви – вроки, навроки, призір, прозір, зурочення, зочення. Слово «присрпim» утворене від сполучення «при стріти» – первісно

Фото із сайту rbc.ua.

так називали негативний вплив від зустрічі з недоброю людиною. Пристрій, заподіяний поглядом, називався «зоченням» (від «око») – людину «зочували» недобрими очима. Того ж походження і семантики слова «призир» і «прозир» (від «зріти», «зір»). Спричинений злими словами – «зуроченням», «вроками» (від «ректи»). Хвороба від зустрічі з недоброю людиною називалася «перестрій», також так звали і саму нещасливу зустріч.

Зі словом «вроки» пов'язаний і прислівник «нівроку» – первісно він означав «аби не наврочити», «не на вроки». Пристрій слід відрізнити від причини – хвороби, наведеної чарами, чаклунством.

Як знімають вроки

Згідно з давніми повір'ями предків, зняти пристрій можна кількома способами. Найпростіший – тричі вмитися і провести при цьому мокрими руками по голові, щоб змити всю негативну енергію.

Щоб захиститися від пристриту, люди носять на зап'ясті червону нитку або прикріплюють на виворітний бік одягу шпильку. Ще багато хто вірить, що від пристриту може захистити натільний хрест і молитви, а хтось біжить одразу до цілителів.

РЕКЛАМА

Повідомлення про наміри отримати дозвіл на викиди забруднювальних речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел філії «Ківерцівське лісове господарство»

Повне та скорочене найменування об'єкта: Державне спеціалізоване господарське підприємство «ЛІСИ УКРАЇНИ», Філія «Ківерцівське лісове господарство» (*****)

Ідентифікаційний код суб'єкта господарювання: 45003195

Місце знаходження юридичної особи, контактні дані: 01601, місто Київ, вулиця Шота Руставелі, 9А;

тел. (03365) 2-13-51, e-mail:kivertsi@lisvolyn.gov.

45200, Волинська область, Луцький район, місто Ківерці, вулиця Степана Бандери, 4, тел. (03365) 2-13-51, e-mail:kivertsi@lisvolyn.gov.

Вид діяльності згідно КВЕД: 02.10 Лісівництво та інша діяльність у лісовому господарстві

Кількість промислових майданчиків – 7 (Центральна садиба, Ківерцівське лісництво, Муравищенське лісництво, Звіривське лісництво, Сокиричівське лісництво, Торчинське лісництво, Рожищенське лісництво)

Мета отримання дозволу на викиди: отримання дозволу для існуючих об'єктів.

Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля: Блок-пункт автозаправний (емн. резервуара 25 м3), введений в експлуатацію у 1986 р. Розширення та реконструкція не проводилась, змін до технології не відбулось, заміна обладнання не проводилась – підстав до процедури проведення з оцінки впливу на довкілля, відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», не має.

№1 – Центральна садиба – Луцький район, місто Ківерці, вул. Степана Бандери, 4. Вироб-

ництво тепла для опалення: – адміністративно-побутового корпусу здійснюється твердопаливним котлом типу «KRZACZEK», теплопродуктивністю 36 квт; - приміщення прохідної – опалювальний пристрій типу «Буржуйка»; - консервного цеху - котел типу TATRAMET, потужністю 150 квт. Для забезпечення технологічних потреб консервного цеху експлуатуються два котли типу «Е 1/9», паропроодуктивністю 1т пари/год кожен. Для заправки власного автотранспорту на майданчику експлуатується блок-пункт автозаправний серійного виготовлення, емн. резервуара 25 м3, ПРК, потужністю 1,8 м3/год.

Сумарні викиди забруднюючих речовин складають: натрію гідроокис – 0,01 т/рік, оксид вуглецю – 1,402 т/рік, вуглецю діоксид – 220,358 т/рік, метан – 0,0097 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,037 т/рік, діоксид азоту – 0,058 т/рік, оксиду діазоту – 0,0074 т/рік, НМЛОС – 0,0087 т/рік, сірководень – 0,0000303 т/рік, вуглеводні – 0,01056 т/рік, бензол – 0,0000168 т/рік.

№2 – Ківерцівське лісництво – Луцький район, м. Ківерці, вул. Степана Бандери, 44; Виробництво тепла для опалення адміністративно-побутового корпусу лісництва забезпечується котлом типу «KRZACZEK» потужністю 36 квт на твердому паливі. Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря: речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,005 т/рік, діоксид азоту – 0,006 т/рік, оксиду діазоту – 0,0012 т/рік, оксид вуглецю – 0,287 т/рік, вуглецю діоксид – 20,542 т/рік, метан – 0,0015 т/рік, НМЛОС – 0,013 т/рік.

№3 – Муравищенське лісництво – Луцький район, с. Муравище, вул. Центральна, 101. Виробництво тепла для опалення: – адміністративно-побутового приміщення здійснюється твердопаливним котлом типу «ТІВЕР», теплопродуктивністю 24 квт; – прохідної – від опалю-

вального пристрою типу «Буржуйка». Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря: речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,005 т/рік, діоксид азоту – 0,007 т/рік, оксиду діазоту – 0,0011 т/рік, оксид вуглецю – 0,241 т/рік, вуглецю діоксид – 29,01 т/рік, метан – 0,0014 т/рік, НМЛОС – 0,012 т/рік.

№4 – Звіривське лісництво – Луцький район, с. Звірів, вул. Київська, 117-А. Виробництво тепла для опалення: адміністративно-побутового приміщення здійснюється твердопаливним котлом типу «АТОН» теплопродуктивністю 25 квт. Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря оксид вуглецю – 0,228 т/рік, вуглецю діоксид – 23,939 т/рік, метан – 0,0012 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,004 т/рік, діоксид азоту – 0,005 т/рік, оксиду діазоту – 0,0009 т/рік, НМЛОС – 0,01 т/рік.

№5 – Сокиричівське лісництво – Луцький район, с. Сокиричі, вул. Шкільна, 7. Виробництво тепла для опалення адміністративно-побутового корпусу здійснюється твердопаливним котлом типу «CANDLE ECO» теплопродуктивністю 25 квт. Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря: оксид вуглецю – 0,153 т/рік, вуглецю діоксид – 24,195 т/рік, метан – 0,0012 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,004 т/рік, діоксид азоту – 0,005 т/рік, оксиду діазоту – 0,0009 т/рік, НМЛОС – 0,011 т/рік.

№6 – Торчинське лісництво – Луцький район, смт. Торчин, вул. Незалежності, 16. Виробництво тепла для опалення адміністративно-побутового корпусу здійснюється твердопаливним котлом типу «VART» теплопродуктивністю 25 квт. Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря: оксид вуглецю – 0,188 т/рік, вуглецю діоксид – 24,105 т/рік, метан – 0,0012 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,004 т/рік, діоксид азоту – 0,005 т/рік, оксиду діазоту – 0,0009 т/рік, НМЛОС – 0,011 т/рік.

№7 – Рожищенське лісництво – місто Рожище, вул. Гранична, 86-А. Виробництво тепла для опалення адміністративно-побутового корпусу здійснюється твердопаливним котлом типу «TERMO ALLIANCE», теплопродуктивністю 30 квт. Для заправки власного автотранспорту на майданчику експлуатується блок-пункт автозаправний, емн. резервуара 3,0 м3, ПРК, потужністю 1,8 м3/год. Сумарні викиди забруднюючих речовин складають: оксид вуглецю – 0,096 т/рік, вуглецю діоксид – 26,585 т/рік, метан – 0,0013 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,004 т/рік, діоксид азоту – 0,007 т/рік, оксиду діазоту – 0,001 т/рік, НМЛОС – 0,012 т/рік, сірководень – 0,0000042 т/рік, вуглеводні – 0,00108 т/рік, бензол – 0,0000021 т/рік.

Підприємство відноситься до третьої групи об'єктів по складу Документів, у яких об'єктується обсяги викидів, в залежності від ступеня впливу об'єкта на забруднення атмосферного повітря.

Пропозиції щодо дозволених обсягів викидів стаціонарних джерел відповідають чинному законодавству.

В результаті розрахунків концентрацій, визначених на основі розрахункових та фактичних потужностей викиду, встановлено, що в приземному шарі атмосферного повітря в межах впливу об'єкту, концентрації забруднювальних речовин не перевищують гігієнічних нормативів. Якість атмосферного повітря відповідає гранично допустимому вмісту забруднюючих речовин, при якому відсутній негативний вплив на здоров'я людини та на стан навколишнього природного середовища.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатись в управління екології і природних ресурсів Волинської ОДА за адресою: **Київський майдан, 9, м. Луцьк, 43027; email: eco@voleco.voladm.gov.ua, тел +38 (0332) 74-0 1-32** протягом 1 місяця із дня опублікування повідомлення в ЗМІ.

● У ГОЛОВІ НЕ ВКЛАДАЄТЬСЯ

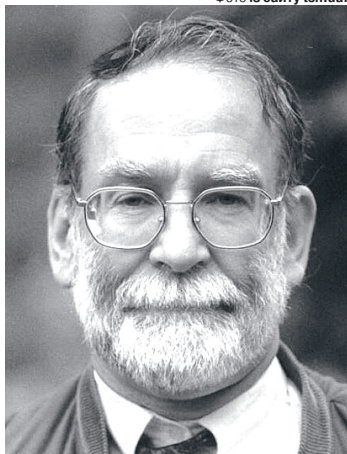
Доктор Смерть: історія вбивці у білому халаті

Приблизно 250 людей, які загинули від його рук між 1975 і 1998 роками, не здогадувалися, що їхній візит до лікаря стане фатальним

Оксана СКРИПАЛЬ

ЯК ВСЕ ПОЧИНАЛОСЯ

Гарольд Шипман народився у Ноттінгемі у 1946 році. Він добре вчився у школі та досяг успіхів у спорті. Коли йому було 17, матері поставили страшний діагноз — рак легенів. Поки вона лежала при смерті, син уважно спостерігав, як лікар полегшував її страждання, вводячи морфій. Пізніше експерти припустили, що це був момент, який надихнув Гарольда на садистські способи вбивств.

Гарольд Шипман завжди заперечував убивства.

першу пацієнтку, 70-річну Єву Лайонс. У той час лікар отримав достатньо діаморфіну, щоб убити сотні людей, але ніхто навіть не підозрював, для чого йому препарат. Хоча того року Ши-

драфф, повідомили про заповіт місцеві адвокати. Вона одразу ж запідозрила щось нечесне та звернулася до поліції. «Думка про те, що мама підписує документ, залишаючи все своєму лікарю, була безглуздою», — казала вона.

Згодом тіло Гранді було ексгумовано в серпні 1998 року, і в її м'язових тканинах знайшли діаморфін. Шипман заарештували. Протягом наступних двох місяців було ексгумовано тіла ще 11 загиблих. Потім поліції вдалося перевірити ще 14 випадків, коли Шипман вводив смертельні дози діаморфіну, фальшиво реєстрував смерть пацієнтів і підробляв їхні історії хвороби, щоб показати, що вони все одно помирають.

Гарольд Шипман завжди заперечував убивства та відмовлявся співпрацювати з поліцією чи кримінальними психіатрами. Коли його намагалися допитати або показати йому фотографії його жертв, він сидів із заплювленими очима, позівав і відмовлявся дивитися на будь-які докази.

Поліція могла звинуватити Шипмана лише в 15 вбивствах, але, за різними оцінками, кількість подібних випадків становить від 250 до 450.

У 2000 році Шипмана було засуджено до позиттєвого ув'язнення в тюрмі Манчестера. Потім його перевели до Вейкфілдської в'язниці у Західному Йоркширі, де він покінчив життя самогубством. 13 січня 2004 року, напередодні його 58-річчя, Шипмана знайшли повішеним у камері.

Перед цим він сказав своєму офіцеру пробації, що думає про самогубство, щоб його дружина отримувала його пенсію та одноразову допомогу.

Зі смертю Шипмана постає питання, чому він убивав. Було висунуто ряд версій: дехто каже, що він, можливо, мстився за смерть своєї матері, інші висловлюють думку, що введення людям старшого віку діаморфіну було з його боку ніби способом прояву співчуття.

Проте є й твердження, що Доктор Смерть мав комплекс бога і просто потребував довести, що він може забирати життя так само, як і рятувати їх. **За матеріалами tsn.ua.**

Фото із сайту tsn.ua.

● ВАРТО ЗНАТИ

Фотоколаж із сайту depo.ua.

Категорично не можна збирати ртуть за допомогою пилососа.

Що робити, коли розбився ртутний термометр

Як зібрати ртуть і очистити приміщення

1. Насамперед із кімнати потрібно вивести людей. При цьому варто пам'ятати, що ртуть прилипає до поверхонь і може бути легко рознесена підшовами на інші ділянки.

2. Речовина починає випаровуватися при температурі +20 градусів — отже, відчинені вікна зменшать концентрацію випарів ртуті й охолодять помешкання. Проте не можна робити протяг, адже так ртуть пошириться кімнатою і її буде складніше збирати.

3. Варто щільно зачинити всі двері, аби ніхто не заважав прибирати й не наражався зайвий раз на небезпеку.

4. Треба захистити органи дихання, для цього можна взяти хоча б вологу марлеву пов'язку.

5. Надіти гумові, нітрилові або латексні рукавички (речовина не повинна контактувати з оголеними ділянками шкіри).

6. Підготувати скляну банку з кришкою. Її потрібно наповнити спеціальним розчином: 2 г перманганату калію (марганець) на 1 літр води (щоб ртуть не випаровувалася). Банку слід тримати якнайдалі від нагрівальних приладів.

7. Зібрати уламки термометра. Їх необхідно загорнути у паперовий рушник або серветку та покласти у герметичний пакет (найкраще — зіп-пакет із застібкою).

8. Обережно зібрати ртуть. Перед початком процедури необхідно уважно оглянути все приміщення та місце, де розбився термометр.

Дрібні кульки ртуті треба зібрати до купи скребком або шматком картону (цупкого паперу). При цьому рухи мають бути повільними, спокійними, інакше ртуть розлетиться на ще дрібніші шматочки.

Великі кульки варто зібрати піпеткою та помістити в банку з розчином. Якщо піпетку під рукою немає, можна також скористатися папером.

Якщо у шпаринках залишилися великі шматочки ртуті, скористайтеся кремом для гоління та щіткою, щоби дістати їх. Можна також спробувати скотч (відклеювати його від поверхні потрібно повільно, аби дрібне скло чи ртуть встигли зачепитися).

Після прибирання все, що мало прямий контакт із ртуттю, необхідно утилізувати (в банку з розчином, або ж у герметичний пакет). Банку щіль-

но закрити кришкою.

Якщо ви ненароком наступили на ртуть, підосви взуття необхідно вичистити й промити міцним, майже чорним розчином марганцю.

Забруднені місця необхідно обробити концентрованим розчином марганцю (приблизно 20 г на 10 л води) або хлорного вапна (це окислить ртуть). Якщо ні того, ні іншого не знайшлося, можна приготувати гарячий мильно-содовий розчин (400 г мила і 500 г кальцінованої соди на 10 л води).

Приміщення після обробки потрібно зачинити так, щоб не було сполучення з іншими кімнатами. Впродовж трьох діб його варто провітрювати. Найкраще утримувати в приміщенні, за можливості, температуру не вище 18—20°C.

Якщо у квартирі розбився ртутний термометр, фахівці радять також пити побільше сечогінної рідини — чай, каву, соки — адже ртутні утворення виводяться з організму через нирки.

КАТЕГОРИЧНО НЕ МОЖНА:

☒ викидати його залишки у сміттепровід;

☒ підмітати ртуть віником (жорсткі лозини тільки подрібнять отруйні кульки в ртутний пил);

☒ збирати ртуть за допомогою пилососа;

☒ створювати протяг до того, як уся ртуть зібрана (інакше блискавки кульки розлетяться по всій кімнаті);

☒ спускати ртуть у каналізацію (вона має властивість осідати в каналізаційних трубах);

☒ прати одяг і взуття, які контактували з ртуттю, в пральній машині (за можливості його взагалі краще викинути).

ДО КОГО ЗВЕРТАТИСЬ, АБИ УТИЛІЗУВАТИ РТУТЬ ІЗ ТЕРМОМЕТРА

Утилізувати залишки розбитого ртутного термометра мають право лише спеціалісти.

Для цього необхідно звернутися до поліції або ДСНС (телефон 101 або 112).

Крім того, можна скористатися інтернетом й обрати одну із багатьох приватних ліцензованих компаній, що займаються саме збором та утилізацією ртуті.

За матеріалами rbc.ua.

НІХТО НІ ПРО ЩО НЕ ПІДОЗРУВАВ

Був березень 1975 року, коли Шипман прийняв свою

Дочці жертви, Анжелі Ву-

● СІМ «Я»

Фото volyn.com.ua.

Дитині важливо почуватися дорослою.

«Мамо, не керуй!»

– Я сама знаю, як треба, – донька й цього разу відмахнулася від моєї словесної інструкції, як ліпше робити овочевий салат, а я нагадую собі, що мала піти іншим шляхом

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

У таких випадках думаю, що вона – це копія я у мої чотирнадцять. Це вік, коли здається, що всі поради – це не що інше, як невіра дорослих у тебе й твої можливості. І навіть аргумент, що й мене, маму чотирьох дітей, і зараз частенько повчає моя мама (бо ж кожен має свої лайфхаки), на доньку впливає мало. (Пам'ятаю, як бабуся казала, як краще вправитися на тій же кухні мамі, яка на той час сама уже мала онуків.) Ясно, що в 40 з гаком років життєві поради сприймаєш спокійніше, аніж у дитинстві. А як розмовляти з підлітками?

Перше правило – обережність у формулюванні речення. «Ти зовсім не так робиш», «Грубо нарізаєш», «А чому ти зробила не так, як я казала?» – це все по суті, але всупереч законам підліткової психології, і, певно, не тільки підліткової. Адже це вік, коли дитина демонструє незалежність, самостійність і десь – всезнайство, коли самовпевненість і зухвальство є зброєю проти ворога й друга. Та за лаштунками «сцени життя» те хлопчача чи дівчача залишається чутливим до найменшої критики та сповненим сумнівів. Тож мій секретик – це переформатовувати фрази-повчання на такі, що демонструють обмін досвідом. Щось на кшталт такого: «Колись, як була школяркою, то при замішуванні тіста робила одну й ту ж помилку, а тепер знаю важливий момент»... Таку «промову» діти слухають з цікавістю, адже це ж не їх повчають, а мама розкаже про свої помилки. (Це навіть дає додатковий плюс: син чи донька зауважують, що нормально й помилятися, і визнавати свою помилку, й навіть жартувати над нею.)

Друге моє правило – не зашкодити бажанню дитини експериментувати, пробувати нове. Наприклад, моя доня тепер любить готувати шаурму й пекти печиво. Правда, іноді ініціативи потребують моєї відваги й жертвності, бо продукти, заплановані на кілька днів, можуть усі витратитися водночас (тому ліпше обговорювати проекти заздалегідь). Головне – підтримувати ініціативність дитини. Має бажання пробувати нове, таке, що й мама ще не робила, – вперед. Так зміцнюється надважлива віра в свої сили і формується самостійність. Щось не вдалося – не біда, знаємо ж бо, що істинний досвід – це і здобутки, і помилки.

Якщо маєте свої історії про і для дітей – діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Фото із сайту olhachorna.blogspot.com.

«В душі була така безодня, така порожнеча, що не хотілося жити».

Небо мовчало...

Він був схожий на втомленого Бога. Старий і сивий. З добрими сумними очима і світлою душею. Носив за плечима вагу прожитих літ, що пригинали його до землі. Був хранителем могил своєї родини. Пам'ятав, де хто похований. Відвідував...

лося його чола – дякувало за вдячність. Його ще замолоду вважали диваком. А пізніше й поготів. За те, що розмовляв із птахами. Що вклонявся деревам, коли заходив до лісу. Що вмів передбачати погоду. Що не проганяв кошенят, яких підкидали односельчани. Що розмовляв сам із собою, коли прошкував польовою дорогою. То він зі своїм Ангелом вів бесіду. Але хто це розумів?

Ольга ЧОРНА

М олився до сонця, бо змалечку любив тепло. Сонце торка-

ла старості залишився сам. Діти давно до міста перебралися, осіли там. І його

кликали. Та не міг залишити свого сільського обійстя, свого неба, мусив бачити схід і захід сонця, перемовитися зі своєю покійною Даркою, яка серйозно дивилась на нього з давньої чорно-білої світлини.

дерево, на якому щойно зламали живу гілку. Відганяв тривожні передчуття. «Ну, чого так сумно дивишся?» – бурчав до Дарки на світліні. А в самого тенькала душа. ...Син не знав, як сказати

Якби хто чув, як кричить від болю дерево, коли його ламають чи ріжуть по живому.

Наймолодший внук був схожим на діда. Мав добре співчутливе серце. Може, тому, що дід вибавив його. Хлопець любив слухати дідові оповідки. Дід навчив онука не боятися блискавки і грому, бо їхню оселю захищають від негоди дві високі липи. Навчив пошанівку до людей та природи. Казав: «Якби хто чув, як кричить від болю дерево, коли його ламають чи ріжуть по живому».

Онук вирів, вивчився. Працював. Мав наречену. Якби не війна...

Приїхав попроситися з дідом. «Благословляю тебе, внучку, і хай Господь благословить», – тихо мовив. А серце боліло й кричало, наче

батькові, що його улюблений онук загинув. Старий це відчув. Так було, коли в лікарні вмирала його Дарка.

Витягнув із шафи вбрання, в якому ходив до церкви. Одягнувся. Чекав, коли хтось із рідні приїде, аби завезти на похорон...

...Повернувся додому. Вечоріло. На подвір'я лягали тіні від дерев. Старому здавалося, що це сновигали його смутки. А в душі була така безодня, така порожнеча, що не хотілося жити. Перехрестився, бо так думати гріховно. Прошепотів:

– Господи... чому? Очі взялися слізьми. Звів погляд до неба. Небо мовчало...

● СПОРТ

Фото із сайту uefa.com.

«Ми хотіли виграти так само сильно, як ви нам бажали перемоги».

«Нам болить не менше, ніж вам»

Так заявив після фінального свистка голкіпер молодіжної збірної України 21-річний Анатолій Трубін (на фото), якому довелося у півфінальному поєдинку проти іспанців аж 5 разів діставати м'яч із сітки власних воріт

ної поразки голкіпер молодіжної національної збірної і донецького «Шахтаря» Анатолій Трубін. – Це не те що Іспанія виграла, скоріше Україна програла. Помилки були індивідуальні, командні. Я також хочу виділити голкіпера іспанців. Ми мали кілька хороших шансів, але він був на висоті... Для мене найбільше розчарування, що ми закінчуємо свій шлях на Євро таким рахунком та такою грою. Ця команда, цей колектив заслуговує на більше. Але для, що вони в нас вірили. На жаль, сьогодні ми не змогли, але ми повернемося ще сильнішими і тишитимемо своєю грою.

Петро ПАС

Футбол. Півфінал Євро-2023 U-21. Іспанія U-21 – Україна U-21 – 5:1 (0:1 – Артем Бондаренко, 13 хв.; 1:1 – Абель Руїс, 17 хв.; 2:1 – Ойан Сансет, 24 хв.; 3:1 – Антоніо Бланко, 54 хв.; 4:1 – Аймар Орос, 68 хв.; 5:1 – Серхіо Гомес, 78 хв.).

– Легше всього зараз написати комент: «Занадто рано розслабились». Та нам болить не менше, ніж вам. Ми хотіли виграти так само сильно, як ви нам бажали перемоги. Дякую всім, хто робив це щиро та до кінця, – сказав після розгром-

● ДО СЛІЗ!

Донька Зінченка не може дочекатися братика чи сестрички

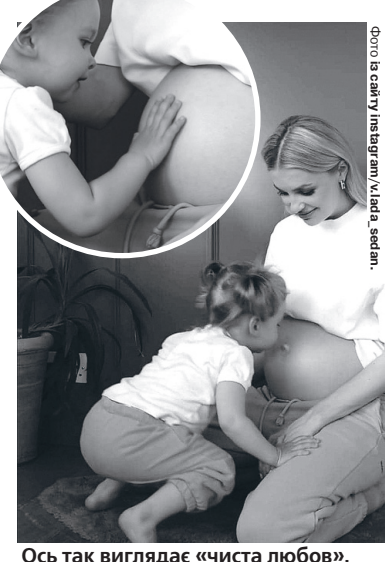
Вагітна дружина гравця Національної збірної України і лондонського «Арсенала» опублікувала зворушливе відео, як їхня 2-річна Єва цілує її живіт

Лія ЛІС

Влада Зінченко проди о в ж у є постити в мережі світліни і ролики в очікуванні другої дитини. Цими днями жінка показала, як їхня маленька донечка знайомиться і контактує зі своїм майбутнім братом або сестричкою.

Дівчинка гладить і цілує мамин живіт. «Чиста любов», – підписала відео Влада Зінченко.

Читайте історію кохання футболіста Олександра Зінченка і тележурналістки Владі Седан у липневому випуску нашого місячника «Так ніхто не кохав». Номер уже в продажу – запитуйте у листоніш і в точках продажу газет.

Ось так виглядає «чиста любов».

Advertisement for the magazine 'Так ніхто не кохав' (No one loves like this). It features a small image of a couple and text promoting the magazine's content, including a story about a footballer and a journalist.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Ніжні та корисні молочні ласощі

Желе – один із найпростіших у приготуванні класичних десертів, зробити який під силу навіть кулінарам-початківцям. До того ж це легкі смаколики, в яких відносно небагато калорій. Особливо ніжним виходить молочне желе, тож пропонуємо базові його рецепти, на основі яких можна створювати авторські солодкі шедеври

МОЛОЧНЕ

Це класика, яку обожнюють ласуни всього світу

Інгредієнти: 1 л молока (в ідеалі – незбираного), 150 г цукру, 25 г желатину, 2 ст. л. ванільного цукру, для оздоблення – тертий шоколад, подрібнені горіхи, лимонна цедра, свіжі ягоди, м'ята тощо.

Приготування. Влийте молоко в каструлю з товстим дном, трохи підігрійте, всипте желатин і ретельно мішайте, поки він розчиниться. Додайте цукор, ванілін, нагрівайте, помішуючи, але не доводьте до кипіння. Коли всі інгредієнти розчиняться, зніміть пробу і за потреби досолодіть. Розлийте рідину у креманки або форми. Охолодіть майбутній десерт до кімнатної температури і поставте в холодильник для застигання. Перед подачею прикрасьте десерт.

КАВОВО-МОЛОЧНЕ ЖЕЛЕ

Сподобається таке поєднання смаків любителям вишуканої кави та ніжного молока

Інгредієнти: для білого

пласту – 15 г желатину, 100 мл холодної води, 2 скл. молока, 3 ст. л. цукру, трохи ваніліну або ванільного цукру; для кавового прошарку – 15 г желатину, 100 мл кип'яченої води, 2 скл. кави середньої міцності з цукром на смак.

Приготування. Готуємо білий прошарок. Желатин замочуємо у воді на пів години, розмішуємо. Нагріваємо молоко, з'єднуємо з набухлим желатином, цукром. Не доводячи до кипіння, змішуємо до однорідності, залишаємо трохи охолонути, тоді розливаємо у форми і ставимо в холодильник. Готуємо кавову частину за таким же принципом. Дістаємо форму зі злегка застиглим білим шаром, акуратно виливаємо зверху кавову частину і знову ставимо в холодильник на 2–3 години. Прикрашаємо готовий десерт збитими вершками, карамеллю, шоколадом, подрібненими горіхами.

До речі. Таке желе може бути не дво-, а багатшаровим. Правда, тоді доведеться попрацювати над майбутнім десертом трохи довше, але неймовірно ефектний зовнішній вигляд страви того вартий.

СМЕТАННО-ФРУКТОВЕ

Десерт, приготований із додаванням сметани, вирізняється вишуканою кислинкою, яка чудово гармоніє зі смаком свіжих або заморожених фруктів

Інгредієнти: 0,5 кг сметани (оптимально — 20% жирності), 2/3 скл. цукру, 15 г желатину (якщо замінити його на загу-

щувач для збитих вершків, тоді десерт вийде більш ніжним і менш щільним), 100 мл кип'яченої води кімнатної температури, улюблені фрукти та ягоди, для оздоблення – какао, тертий шоколад, бісквітне печиво.

Приготування. Замочуємо желатин у воді згідно з інструкцією. Міксером збиваємо сметану з цукром до густої консистенції (якщо використовуєте загушувач, додайте його на цьому етапі та збивайте ще хвилину). Змішуємо сметану з розчиненим желатином. Нарізаємо фрукти та ягоди, кладемо їх на дно креманок, за бажання додаємо шматочки печива. Заливаємо ємності з фруктами сметанною сумішшю і ставимо десерт застигати в холодильник мінімум на півтори-дві години.

ДВОШАРОВИЙ ЖЕЛЕ-ТОРТ

Молочно-фруктове желе стане справжньою окрасою святкового столу. Така страва чудово підійде для дитячих свят, а також романтичної вечери, коли важкий торт із масляним кремом недоречний

Інгредієнти: 3 пакетики желатину, 300 мл кип'яченої води, 1 скл. апельсинового соку, 1 скл. вишневого соку, 500 мл нежирної сметани, 200 г цукру, 5 ківі, 2 банани. Крім цього, зна-

добиться харчова плівка і велика салатниця з гладенького скла.

Приготування. Замочіть желатин у воді згідно з інструкцією (кожну пачку в окремій ємності). В апельсиновий і вишневий сік додайте розчинений желатин і цукор до смаку. Вилийте суміші в окремі форми, поставте застигати в холодильник. Через годину починайте готувати сметанне желе. Замочіть желатин у воді. Міксером збийте сметану з цукром до густої консистенції, змішайте її з розчиненим желатином. Не ставлячи збиту суміш у холодильник, займіться підготовкою форми: вистеліть її харчовою плівкою, розмістіть по всій внутрішній поверхні кружальця ківі та банана. Дістаньте застигле кольорове желе з холодильника, наріжте його кубиками. Вилийте частину сметанної суміші у форму, розкладіть по ній шматочки фруктового желе. Чергуйте такі шари. Накрийте десерт плівкою, помістіть у холодильник. Коли все застигне, зніміть верхню плівку, накрийте великою пласкою тарілкою або блюдом, обережно переверніть. Зніміть з торта плівку, прикрасьте його ягодами та листочками свіжої м'яти.

Особливо смакуватимуть такі десерти спекотної пори.

● А ВИ ЗНАЛИ?

За що варто полюбити цибулю?

Цілющі властивості цієї овочевої культури відомі з давніх-давен: її використовували для лікування головного болю, хвороб серця, виразок у ротовій порожнині. Цибулю втирали в шкіру римські глadiatorи, вважаючи, що це додає сил та збільшує витривалість, вона входила до обов'язкового раціону воїнів Стародавнього Риму та Греції. Завдяки антисептичним властивостям її використовували для дезінфекції солдатських ран. Сучасні дослідження не лише не применшують «заслуг» цибулі, а й виявляють нові

Багата на поживні речовини. Цибулина середнього розміру містить усього 44 калорії, але забезпечує організм значною дозою вітамінів, мінералів і клітковини. Овоч багатий вітаміном С, який зміцнює імунітет, сприяє утворенню колагену, відновленню тканин і засвоєнню заліза. Цибуля містить вітаміни групи В, важливі для обміну речовин, утворення еритроцитів та підтримки нервової системи. Вона є джерелом калію, «відповідального» за баланс рідини, передачу нервових імпульсів.

Корисна для серця. Здатна знижувати рівень холестерину, а відтак зменшує ризик серцевих захворювань, містить протизапальні компоненти, знижує кров'яний тиск, запобігає тромбам. Дослідження за участю людей із надмірною вагою та гіпертонією показало, що 162 мг екстракту цибулі на день знижує систолічний кров'яний тиск.

Містить антиоксиданти. В цибулі виявлено понад 25 різновидів антиоксидантів – речовин, що пригнічують окислення, яке призводить до пошкодження клітин і зумовлює розвиток раку, діабету та хвороб серця.

Допомагає у боротьбі з раком. Споживання цибулі знижує ризик деяких видів онкології, зокрема раку шлунка і прямої кишки. Науковці стверджують, що у людей, які люблять цибулю, ймовірність захворювання на 22% нижча, ніж у тих, хто споживає її мало. Овоч містить речовини, що пригнічують ріст пухлини.

Регулює рівень цукру в крові. Ця властивість особливо важлива для людей із діабетом або переддіабетичним станом. Експеримент, у якому брали участь люди з діабетом другого типу, показав, що 100 г свіжої червоною цибулі натще знижує рівень цукру в крові приблизно на 40 мг через 4 години.

Підвищує щільність кісток. У жінок, які їдять цибулю принаймні раз на день, щільність кісткової тканини на 5% вища, ніж у тих, хто їсть її раз на місяць. Споживання цибулі зменшує ризик перелому стегна у літніх жінок на 20% порівняно з тими, хто її не вживає.

Має антибактеріальні властивості. Цибуля має бактерицидні й антигельмінтні властивості. Достатньо протягом трьох хвилин пожувати її, щоб убити в роті всі бактерії. Здатна боротися з кишковою паличкою та стафілококом золотистим, пригнічувати ріст збудника холери.

Покращує стан травної системи. Цибуля багата на клітковину і пробіотики, необхідні для здоров'я кишківника. Також пробіотики допомагають збільшити кількість корисних бактерій у кишечнику і поліпшити імунну функцію.

● НА ЗАМІТКУ

Як вибрати оливкову олію

Нині у крамницях і на ринках – широкий асортимент оливкової олії. Але продукт цей не з дешевих, тож хочеться не помилитися у виборі. Адже навіть у найдорожчій пляшці може виявитися якийсь непотріб

що вона має кілька різновидів віджиму. Що характерно для кожного з них?

Extra virgin. Це означає перший віджим, холодний. За кольором така олія темно-зелена. За властивостями – найкорисніша.

Virgin. Цей віджим другий, також холодний. Така олія вже має жовтий колір, а корисних елементів у ній менше.

Olive oil. Від олії тут лише

назва. Зате чимало шкідливих домішок. З корисного – фактично нічого. Але більшість виробників використовують саме таку для виготовлення того самого майонезу з оливковою олією.

Pure olive oil. Нічого натурального на пляшці з таким написом немає, навіть ріпакової чи соняшникової олії нема, зате є бензин та каустична сода, яка добряче роз'їдає шкіру.

Отож перш ніж придбати такий дорогий продукт, уважно вивчіть етикетку.

Усміхніться!

Жінка послає чоловіка-програмаста в магазин:

– Любий, купи, будь ласка, палку ковбаси, а якщо будуть яйця, то купи десяток.

За пів години він повертається з десятьма палками ковбаси.

Дружина здивована:

– Що це?! Навіщо ти купив стільки ковбаси?

– Ну яйця ж були...

До одруження я навіть гадки не мав, що можна неправильно поставити молоко в холодильник...

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович. Зареєстрована 6 листопада 2017 року. *Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».*

Тижневик «Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037
ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друківні аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1105.

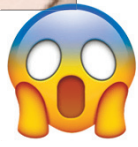
● **ЛЮБОВ – ЗЛА!**

Фото із сайту gettyimages.com.

Бувало, що донька і мама вагітніли від нього з різницею у кілька тижнів...

Теща народила трьох дітей... від зятя

Протягом 22 років їм вдавалося підтримувати таємний сексуальний зв'язок. А коли розкрилась правда, розпалось одразу дві сім'ї

ним вона зустрічалася ще з 15 років. У 17 – завагітніла, і тоді пара одружилась та переїхала жити до будинку по сусідству з батьками нареченої.

Вона розповідає, що народила в шлюбі вже чотирьох дітей та вагітна ще однією, адже у їхніх стосунках з коханим ніколи не було проблем. Проте одного разу жінка повернулася з відпочинку та застала у ліжку... своїх чоловіка та маму. «Я зайшла до спальні і побачила, що мій коханий займається сексом з моєю ненюкою. Мама

одразу накричала на мене, щоб я забиралася з «їхньої» спальні. Це ще більше мене шокувало! На жаль, моя старша донька також була вдома у своїй спальні з іншого боку будинку, вона готувалася до вечірки. Почувши крики, дівчинка прибігла і стала свідком того, як моя гола мама, лише загорнута в простирадло, гримнувши дверима, вискочила з нашого будинку і подалася у свій по сусідству», – згадує зраджена.

Коли йому було 18, почав таємно займатися сексом із тещею. Це було щонайменше раз на місяць протягом 22 років.

Тоді жінка вирішила відверто поговорити зі своїм чоловіком. І він зізнався, що коли йому було 18, почав таємно займатися сексом із тещею. Це було щонайменше раз на місяць протягом 22 років.

Тоді зраджена про все розповіла і своєму батькові, а той, дізнавшись про таку невірність, одразу вигнав свою дружину з дому. Також тест ДНК показав, що троє молодших синів жінка народила від свого зятя.

Тепер родина розпалась, а зражені батько й донька хочуть продати обидва будинки, щоб переїхати жити до іншого міста.

● **КРУТО!**

Фото з фейсбук-сторінки Лани ВЕТРОВОЇ.

Рекордсменка не змогла дати інтерв'ю, бо... ще не вміє говорити.

Аліса в 1 рік стала національною рекордсменкою!

Вона вивчила абетку

Василина СМЕТАНА

Маленька мешканка Харкова Аліса Шматько у віці 1 рік 1 місяць потрапила до Книги рекордів України. Адже вона знає всі букви алфавіту. Дівчинку та її рекорд внесли до Національного реєстру рекордів у категорію «Діти» як досягнення України. Аліса візуально визначає всі літери української абетки без

жодних помилок і вміє відрізнити букву Г від букви Ґ.

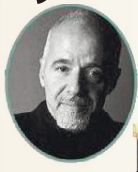
На цьому й наголосила представниця Книги рекордів України Лана Ветрова, зауваживши: «Досягнення було встановлено візуально, адже маленька рекордсменка ще не вміє говорити».

«Хіба ж такий народ хтось може перемагти? У нас після Перемоги над рашистським злом вимальовується світле майбуття наших дітей», – влучно було зазначено у фейсбуці під постом пані Ветрової.

● **УВАГА, КОНКУРС!**

От і пригріли ми в гранатобузі... зміїще

Виявляється, людина, яка 2004 року казала: «Для мене велика радість приїхати до вас в Україну. Тим більше, що народилися ми з нею в один день – 24 серпня. Я відчуваю, що повезу звідси дуже багато. Я погодився написати 5 статей про Україну для міжнародної преси. А в моїй душі Україна вже написала свою книгу», – у дні жорстокого вторгнення росії не на нашому боці...

А на які числа ми дивимось, а уявляємо «5» і «5»? Якщо провести певну «операцію» з числами, на які дивимось, відняти від отриманого 8484, збільшити вдвічі отримане, а потім зменшити його на 642 і накінець розділити на 40, то отримаємо число, яке є символом знаменитого роману. Фото його автора ми і заховавали.

Грицько ГАРБУЗ

Але насамперед нагадаємо запитання, яке ми сформулювали, як з'ясувалося, про доволі слизьку, хоч і талановиту, персону.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 21 (2023)

Коли ми дивимось на цифру 2, а говоримо 10? Коли бачимо перед собою годинник і хвилину стрілку.

95	×	95	=	9025
100	-	5	=	95
95	-	5	=	90
5	×	5	=	25
9025				

«Перші дві цифри добутку утворюються від різниці 100 – (5+5), а наступні – при множенні 5 на 5.

2004-го він презентував цей свій роман на Львівському книжковому форумі і клявся-божився в любові до України. Напевне, бразильцю щедро тоді наливали.

Коельйо (на фото) 2004-го він презентував цей свій роман на Львівському книжковому форумі і клявся-божився в любові до України. Напевне, бразильцю щедро тоді наливали. Бо вже 2014 року Коельйо заявив, що Революція гідності в Україні була державним переворотом, і звинуватив у цьому країни

Заходу. А 2022-го письменник назвав у твіттері російське вторгнення в Україну «українською кризою» і сказав, що це «зручне виправдання для русофобії». От безсердечний... Його б ще у нашу Бучу в часи окупації – набрався б емоцій, як катувати і вбивати беззахисних людей...

Хто з учасників нашої вікторини вказав правильну відповідь – «Пауло Коельйо», а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 21-го туру – **читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза** (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а нам час оголошувати нове завдання.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 23 (2023)

Сьогодні ми заховавали фото зірки – друга України, дружина якого – теж зірка – фігурує у популярному і резонансному українському фільмі. Ця невесела комедія викликає такі асоціації: популярна акторка (не Ада Роговцева), країна (батьківщина зимової гри), інша країна (батьківщина не зимової гри, яка і принесла славу її чоловіку, хоч він ще і супермодель), край (за Карпатами), місто (при в'їзді кожену букву його

назви накриває хатинка), озеро (але не Нечимне), яскраве дерево (назва тамтешнього таксі), зріст героя (вищий за Кличків), банки (з медом), пісня («...А та кача дрібно скаче, а та кура-чубатура по садочку ходить та й ходить, курчаток водить та й водить...») (не звучить у фільмі), хоч «червоною стрічкою» крізь усю телекартину лунає посил: «Від кожної тварі – по «піснярі»... І назва стрічки майже як у Шевченка. Але звучить не так гучно. Так-от – головна героїня фільму постійно возить із собою знімок музичної пані, чоловіка якої ви і маєте відгадати.

Чіе фото знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 20 липня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як знаходити відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com.

Приємних вам пошуків без повітряних тривог!